

žarek dobrote

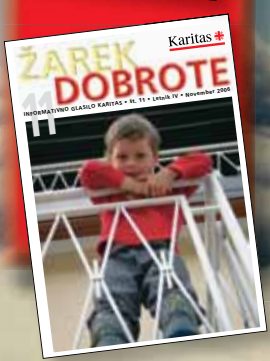
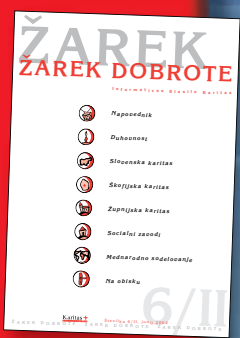
09/X
september
2012

glasilo slovenske karitas

Karitas

2002
10
let
Žarka
dobrote
2012

Ob deseti

Helena Zevnik Rozman

Pred vami je posebna številka Žarka dobrote, ki je v celoti namenjena praznovanju desete obletnice izhajanja našega skupnega glasila. Prav zaradi te obletnice je popolnoma drugačna, brez stalnih rubrik, z različnimi mnenji in pogledi na prehojeno pot. Pa naj bo to pogled našega predsednika Slovenske Karitas dr. Marjana Turnška ali mnenja mnogih sodelavcev po župnijskih Karitas ali bralcev, ki niso neposredno povezani z našimi organizacijami. Ob prebiranju boste lahko tudi osvežili spomin na prve številke in tudi nekatere članke v teh desetih letih. Ob pripravljanju posebne številke sem v zadnjih dneh kar veliko člankov ponovno prebrala in ugotovila, kako so nekateri še vedno zelo aktualni tudi za današnji čas. Praznovanja obletnic so tudi mejniki, ob katerih lahko ocenimo prehojeno pot, ali smo bili uspešni in smo sledili zastavljenim ciljem ali pa smo morda kje kaj grešili. Vsekakor pa so nam obletnice dane za hvaležnost za prehojeno pot. Tako teh deset let doživljam tudi sama, predvsem ker se zavedam, kako bogato se je razvilo naše glasilo od skromnih začetkov do resnega glasila, ki ga ne berejo le sodelavci Karitas. Ko sem pred kakšnim letom in pol v Družini prebrala misel, ki je bila povzeta v našem glasilu, sem bila prav ponosna na to. Torej naš Žarek ni le glasilo za neko ožjo skupino, ampak ga preberejo tudi mnogi drugi, ki niso sodelavci Karitas. Tako lahko tudi preko našega glasila širimo misli o dobroti, dobrotelosti in odprtosti za druge. Seveda pa je pred nami naslednjih deset let in mnogo načrtov, kako še bolj izboljšati to naše glasilo. Prav gotovo si želimo, da bi se še bolj približali dogajanjem na terenu in vašim izkušnjam, ki jih imate pri svojem delu. Prav tako si v prihodnosti želimo širiti krog bralcev, predvsem preko elektronskih medijev. Tako bomo z novo spletno stranjo www.karitas.si posodobili in olajšali tudi dostop do Žarka dobrote na naslednji povezavi <http://www.karitas.si/o-karitas/zarek-dobrote/>. Žarek dobrote boste lahko prebrali tudi preko sodobnih spletnih bralnikov (preko kode QR), ga morda komu posredovali v branje ali hitreje pridobili gradivo za svoja glasila.

Ob deseti obletnici Žarka dobrote

- 2 ● Uvodnik
- 3 ● Nagovor dr. Marjana Turnška, predsednika SK
- 4 ● Žarek dobrote - žarišče dobrote in ljubezni
- 5 ● Žarek dobrote je luč karitativnega občestva
- 6 ● Dogajanje pred Žarkom dobrote
- Pregled Žarka dobrote v desetih letih
- 8 ● *Obdobje od leta 2002 do 2005*
- 11 ● *Obdobje od leta 2006 do avgusta 2009*
- 14 ● *Obdobje od septembra 2009 do avgusta 2012*
- 16 ● Razmišljanja naših bralcev in ustvarjalcev

Fotografije v tej številki Žarka dobrote so izbrane iz različnih dosedanjih števil, v katerih so avtorji tudi poimenovani.

*Foto zadnja stran:
Andrej Šauperl*

QR koda
za dostop do
Žarka dobrote
na internetni strani
preko sodobnih
spletnih bralnikov.

Karitas ✝

IZDAJA: Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana • info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 • FAX: 00386 1 23 23 186 • ODGOVARJA: Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas • UREDNIŠKI ODBOR: Boštjan Cvetič, Tone Kompare, Jožica Ličen, Igor Luzar, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Smodiš, Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman • LEKTORIRANJE: Alenka Mirkač • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILA: Slomškova družba d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

obletnici Žarka dobrote

dr. Marjan Turnšek, predsednik SK

Iskrene čestitke Žarku dobrote ob njegovi desetletnici izhajanja!

Ob čestitkah želim izraziti tudi hvaležnost vsem, ki ste ga ustvarjali, od urednika do vsakega pisca, pa tudi vam, dragi bralci, saj glasila brez vas ne bi bilo!

Deset let izhajanja glasila Slovenske Karitas je deset let trdega dela, iskriivega snovanja in iskanja novih idej ter odgovarjanja na nove izzive. Obljuba iz uvodnika »Žarku dobrote na pot« takratnega predsednika SK msgr. dr. Franca Krambergerja, da bo povezoval, obveščal in omogočal izmenjavo izkušenj, je Žarek dobrote temeljito izpolnil. To je omogočalo rast župnijskim in škofijskim Karitas ter tudi Slovenski Karitas, ki je tako lažje izpolnjevala svoje poslanstvo v Cerkvi na Slovenskem. Zato še enkrat iskren »Bog povrni« vsem, ki ste in tudi danes stojite za tako pomembnim »orodjem« širjenja Božje dobrote, kot je naš Žarek dobrote!

In ko ob desetletnici pogled obrnemo v prihodnost, se le-ta pokaže kot en sam izziv. Svet okoli nas se izredno hitro spreminja, tudi potrebe se nenehno spreminjajo. Bolj ko silnice tega sveta vlečejo v razbitost, odtujenost in osamljenost, bolj je treba krepiti orodja povezovanja, obveščanja in izmenjave – torej ostaja dosedanja usmeritev kot

trajen izziv. Poudarek pa se bo v naslednjih letih gotovo krepil v smeri, da gre skupaj z dobroto v korak tudi nova evangelizacija, ki ni najprej prinašanje ideje, ampak izkušnje Božje dobrote, utelešene v človeški dobroti. Ali ni v naslovu »Žarek dobrote« skrit prav ta pomen? »Žarek« namreč nima izvora svoje svetlobe v sebi, ampak vso svetlobo prejema od sonca in le-to prenaša naprej. Zato želim našemu glasilu, da bi vsem, ki ga ustvarjamo in beremo, pomagalo doživeti Božjo dobroto, kot nam žarek omogoči doživeti svetlobo in toploto sonca. In da bi nam pomagalo postajati »žarek« Božje ljubezni – karitas sredi sveta, ki postaja zaradi vseh mogočih kriz zelo trd, neprijazen in boleč, zlasti do tistih, ki so že tako na robu družbe. Zgolj humanitarno ali socialno pomoč lahko nudijo tudi druge ustanove, Karitas kot organizirana dobrotelnost znotraj Cerkve pa mora biti nekaj več – in ta »več« je navzočnost živega Boga, ki je Ljubezen, v srcu vsakega sodelavca Karitas in zato v vsakem dejanju dobrote, pomoči in prepotrebne človeške bližine v stiskah, ki se bo zgodilo med nami.

Žarek dobrote naj ostane plemenito in učinkovito orodje tega poslanstva med voditelji, sodelavci in dobrotniki naših župnijskih, škofijskih in Slovenske Karitas ter vseh, ki ga prebirajo! Veliko blagoslova želim našemu skupnemu glasilu tudi v prihodnje! •

ŽAREK DOBROTE nas želi povezovati. Nihče namreč ne more sam zase v polnosti opraviti karitativnega poslanstva. Zaprtost in zagledanost vase, v ožji krog župnije, hromi Karitas. Karitas spada med tiste socialne dejavnosti, ki ne prenesejo individualizma. Samo v medsebojni povezanosti in edinosti je in bo zagotovilo našega uspeha.

ŽAREK DOBROTE nas želi obveščati o delu Slovenske Karitas pa tudi o škofijskih, dekanijskih in župnijskih Karitas. Tako se bomo bolj poznali, spoznavali in razumeli. Nobena Karitas ne sme biti neopazna, anonimna, v megli neobveščeni. Velikokrat smo slišali na naših srečanjih: Nimamo informacij! Ne vemo drug za drugega! Neobveščeni rodijo krivične ocene in poglede na delo drugih, hkrati pa slabi naše medsebojne odnose.

ŽAREK DOBROTE naj bo posebna oblika našega stalnega dialoga, v katerem naj bi izmenjavali svoje izkušnje, drug drugega bogatili in drug drugemu bili strokovni sodelavci pri načrtovanju delovanja Karitas v župniji, dekaniji, škofiji, Cerkvi na Slovenskem. Drug od drugega se lahko veliko naučimo.

dr. Franc Kramberger Žarku na pot, september 2002

Žarek dobrote - žarišče dobrote in ljubezni

Imre Jerebic

10 let je med nami naše glasilo, Žarek dobrote. Prehodil je svojo otroško in mladostno pot in postaja odrasel – bolj zrel, bolj domač ... Spoštovani sodelavci Karitas, se strinjate z mojo izjavo, da je naše glasilo Žarek dobrote, ki nas najde enkrat mesečno, odraslo in dozorelo ter nam je postalo domače, kar pomeni, da nas bogati in da ga radi prebiramo?

Pred 10 leti sem Žarku dobrote za popotnico zapisal: »Vsak sodelavec Karitas je 'drag' v trojnem smislu:

- ker se je odzval Božjemu vabilu, da služi bližnjemu,
- ker je pripravljen svoje moči posvetiti bližnjemu,
- ker osebno in sedaj igra vlogo usmiljenega Samarijana.«

V 10 letih smo prehodili veliko razvojno pot: naša mreža se je razširila na 436 ŽK, naše prostovoljstvo se je povečalo na 11.100 prostovoljcev, razdeljena materialna pomoč letno obsega preko 3.000 ton hrane, letno opravimo preko 500.000 prostovoljnih ur ... Številke govorijo zaradi ubogih v naši sredi, in ne zaradi nas samih. Velika množica preko 130.000 uporabnikov se letno obrača na nas po najrazličnejšo pomoč.

Ponosen sem in hvaležen – upam, da tudi vi, spoštovani sodelavci Karitas –, da smo bili v zadnjih letih, ko so nas obiskale gospodarska, moralna in še kakšna druga kriza, zares »dragi« – dragoceni; da smo se, vsaka ŽK po svoje, odzvali na najrazličnejše stiske okoli nas in da smo si upali igrati vlogo usmiljenega Samarijana danes, kar je dostikrat herojsko delo.

Zares uresničujemo svoje poslanstvo, saj je Karitas edina nevladna organizacija, ki je niso doleteli škandali, in mnogi od zunaj ter znotraj Cerkve stavijo na Karitas kot verodostojno.

Menim, da gre za delo Božje previdnosti, ki se igra z nami, malimi in nevrrednimi sodelavci, in nas seveda neguje od znotraj, da slišimo njen glas ter se odzivamo kot majhni Samarijani.

Gre za Božjo previdnost, ki se igra z nami, da najprej v svojih srcih odkrivamo Dobroto in imamo korajžo podajati se znova in znova v šolo učenja ljubezni.

Spoštovani in dragi sodelavci Karitas: Božja previdnost se igra z nami dvojno igro, ki jo krvavo potrebujemo MI z veliko pisano in ubogi, ki so nam poslani, da se preizkuša naša dobrota in Božja ljubezen.

»Vsak človek je v svojem srcu dober.« S temi besedami me je ob začetkih dela na Karitas bodril pokojni župnik in pisatelj Lojze Kozar. Dejal je še: »Nikdar ne pozabi, samo z dobroto lastnega srca lahko pri drugih prebudimo pozabljeno ali pohojeno dobroto.«

Tudi vsak od nas, sodelavcev Karitas, je v svojem

srcu dober in ta dobrota je tudi preko Žarka dobrote valovila do src naših prosilcev ter tam prebujala Žarke upanja za novo življenje. To ni lepa pravljica, temveč delo Božje previdnosti, ki ustvarja novo srce in novega človeka v nas sodelavcih Karitas in v ljudeh, ki se v stiski zatečejo k nam.

- lti v šolo učenja ljubezni je priložnost danes in jutri.
- Tu ne gre za eros – erotično ljubezen, ampak za agape – ljubezen, ki se daje in razdaja preko cvetja in trnja. Sedanji papež Benedikt XVI. nam je v svoji prvi okrožnici Bog je ljubezen (2006) odpiral oči, kako se to stori in zmore:

Biti organizirana Karitas, usposabljanje se, da bomo kos novim nalogam, pasti na kolena in prositi, da bi bili vredni odseva Božje ljubezni za nekoga in zase.

Žarek dobrote – učna knjiga

Da, Žarek dobrote je tudi učna knjiga za vsakega sodelavca Karitas. Tako smo namreč pred desetletjem zastavili njegovo razširjeno vsebino, da nas npr. nagovarja strokovno, informativno ter tudi z odprtimi vprašanji. Lahko bi trdil, da Žarek dobrote ni pester in vabljen samo v barvnem in slikovnem smislu, ampak tudi na vsebinskem področju.

Smo nekoliko starejši sodelavci s svojo življenjsko izkušnjo poklicanosti v prostovoljno službo služenja kot majhen ali velik Samarijan danes. Prav zato sem na prvo mesto postavil odkrivanje dobrote v sebi in šolo učenja ljubezni, toda ne moremo preskočiti tistega vseživljenjskega učenja. Ta vsakdanja šola učenja konkretnega služenja človeku v najrazličnejših stiskah nas zavezuje v etičnem in evangelijskem smislu. Ne gre za to, da bi postali specialisti na področju svetovanja ali reševanja specifičnih stisk; dostikrat gre za šolo učenja poslušanja, čutenja, ohranjanja človekovega dostojanstva, opolnomočenja človeka v stiski ...

Bom pojasnil s konkretnim primerom družine, ki se ji je rodil invaliden otrok. Diagnoza zdravnikov je dajala veliko upanje, toda lažno. Sodelavka Karitas in župnik so znali prisluhniti, začutiti s stisko mlade družine in po drobcih odpirati oči, da je realnost otroka vseživljenjska invalidnost. Oče mlade družine mi je rekel: »Niso me pustili na cedilu, ko sva z ženo bila čisto na tleh. Nismo potrebovali materialne pomoči, ampak nekoga, ki nam pove resnico in z nami čuti!«

Koliko takih in podobnih zgodb je zapisanih v knjigi služenja vsakega sodelavca Karitas. Vem, da niste brezbrizni tudi do tistih naših uporabnikov pomoči, ki so večkrat prezahtevni, nasilni, zelo kritični, izkoriščevalski ..., a ker nas znova in znova najdejo, jih ne postavimo kar tako pred prag, čeprav bi si to za-

gotovo zaslužili, temveč s potrpežljivostjo, empatijo in tudi z mejami stopamo do njih ter igramo vlogo usmiljenega Samarijana.

Žarek dobrote kot učna knjiga nam pomaga pri marsikateri stiski, da jo bolj razumemo, da npr. samo delno pomagamo ali mrežno sodelujemo pod vidikom negovanja človeškega dostojanstva.

Žarek dobrote kot učna knjiga nam lahko pomaga z izkušnjo, kako po ŠK ali ŽK obravnavajo določeno populacijo ali problematiko, s čimer se lahko obogatimo ali učimo od njihovih dobrih praks.

Žarek dobrote je luč karitativnega občestva

Jožica Ličen

Ob 10-letnici Žarka dobrote lahko, ob vseh napisanih besedah in številnih fotografijah, brez samohvale pod vse skupaj zapišemo sporočilo iz Matejevega evangelija (Mt 5,14–15): »Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, marveč na svetilnik in sveti vsem, ki so v hiši.«

Da ne bo nesporazuma, nismo ravno velika luč, včasih le brlimo, drugič svetimo. V veselje in »prijetno breme« mi je sodelovati pri Žarku dobrote, ki ne stopica na mestu, temveč raste in sporoča, uči in bodri, kaže na krivice ter vzpodbuja k boljšemu delu na področju duhovnih in telesnih del usmiljenja.

V kontekstu Žarka dobrote lahko rečem, da je naš prvi in najsvetlejši žarek Helena Zevnik, ki je v tem desetletju postala še gospa Rozman. Njena največja vrlina je, da je vestna in to zahteva tudi od članov uredniškega odbora. Največkrat se zgodi, da še pred novo številko Žarka dobrote, pride opomnik: rok za oddajo člankov za najbolj novi Žarek dobrote je ... Potem smo na vrsti mi, predstavniki posameznih ŠK in NŠK. Tudi od nas se zahteva vestnost in vztrajnost. Vrlina, ki jo v današnjem tempu delovanja kaj hitro zaduši pomanjkanje časa. Menda sem v vseh desetih letih napisala največ člankov, zato mi »pripada« to pisanje. Nisem štetla, pa vendar, če samokritično pogledam, sem jih napisala veliko premalo. Na našem karitativnem področju se je dogajalo marsikaj, kar bi zaslužilo prostor v Žarku dobrote, pa smo nekako zamahnili z roko, češ da to ni nekaj tako pomembnega, da bi pisali. Nekateri druge humanitarne in prostovoljske organizacije znajo še tako majhno, še posebej pa prostovoljno dobro delo spretno ubesediti in pokazati. Mi se zanašamo na »nebeške knjige« in po svoje je tako prav, a oznanjati Gospoda, ki nas vodi, je naša dolžnost in Žarek dobrote je priložnost, da jo vsaj delno izpolnimo.

Na uredniškem odboru je bilo večkrat govora, kaj in kako naj pišemo. Tako kot povsod so tudi tu

Žarek dobrote kot učna knjiga nas informira o strokovnih vprašanjih, dilemah, pristopih do določenih stisk, problematikah, da ne tavamo v temi in da si pridobimo znanje po naših strokovnih sodelavcih, ki skozi vidik poslanstva Karitas zelo dobro pristopajo k reševanju ali osvetljevanju določenih stisk.

Žarek dobrote kot učna knjiga je mozaik dobrote in človeške ter Božje ljubezni, ki se zrcali skozi življenjske zgodbe, dogodke, dela ŽK, seminarje ŠK, promocijo dobrote, duhovne spodbude ..., zato bi bil greh, če ga ne bi vzeli v roke kot učne knjige. •

različni pogledi. Nekateri prisegajo na strokovne članke, drugi na prilike in zgodbe, pa spet na zakonodajo; ko nimamo časa, bi najraje zamknili termin izhajanja, spremlja nas strah, da se ne bi ponavljali. Kolikokrat sem slišala, da je bilo nekaj že velikokrat povedano. In prav ob tem slednjem razmišljam: tudi evangelij se ponavlja, tudi Jezusove prilike poslušamo vedno znova ... Če bi jih slišali samo enkrat, bi naša vera verjetno kaj kmalu upadla. Tudi očenaš molimo vsak dan in naši preizkušeni bratje in sestre v stiski vsak dan potrebujejo »naš vsakdajski kruh«. Zato bi za naprej rekla: Le pogumno pišite in povejte, kaj se je po naši domovini dogajalo tudi zaradi sodelavcev Karitas. Naj vsi tisti, ki so prevzeli vez med sodelavci na terenu in Žarkom dobrote, z veseljem izpolnjujejo svojo dolžnost!

Morda čisto osebna izkušnja: Pred časom sem srečala gospoda, moža pokojne sodelavke Karitas. Vprašal me je, če je hudo narobe, ker po ženini smrti ni odjavil Žarka dobrote. Povedal je, da ga rad prebira in se tudi zaradi tega čuti še bolj povezanega s pokojno ženo in Cerkvijo. »Veste, to je zame pravi žarek,« je rekel, sama zase pa sem si ponovila že večkrat preverjeno: »Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre.« In tako je z našim Žarkom, pišemo, beremo ... – in upam, da na ta način tudi sejemo ter žanje-mo ljubezen do bližnjega. Poti so različne.

Naj ob koncu ponovno spomnim na Matejev evangelij, ki pravi: »Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5,16). Naj bo Žarek dobrote luč, ki redno in vztrajno žari dobra dela slovenske Cerkve, še posebej sodelavcev Karitas. Naj bo svetel žarek tudi državni socialni, ki ni vedno v skladu z Božjimi normativi. Današnji čas rabi veliko luči, rabi pogumnih oznanjevalcev in verodostojnih pričevalcev. Šele takrat, ko bodo bralci začutili, da z dobrimi deli slavimo Očeta v nebesih, bo naloga Žarka dobrote izpolnjena. Pa vse dobro vam želim! •

Dogajanje pred Žarkom dobrote

Alojzij Štefan, Slovenska Karitas

6 V Slovenski Karitas smo se poleg mnogih področij dela vedno posvečali tudi oblikovanju in obveščanju sodelavcev Karitas. To nalogo uresničujemo tudi z izdajanjem internega lista: Bilten, Zrcalo Karitas, Naša Karitas (priloga družine za teden Karitas) in sedaj Žarek dobrote. Po večletnem izhajanju Biltena smo v letu 1997 začeli iskati primernejšo vsebino in obliko tega lista, ki naj bi z novimi sodelavci dobil še boljšo podobo in bi tako pomagal oblikovati slovenske kristjane v širini karitativne misli in dejavnosti. Glasilo naj bi med bralci opravljalo vzgojno (formacijsko), predstavitevno (reportažno) in obveščevalno (informacijsko) vlogo. Na nekaj srečanjih sodelavcev prenovljenega glasila smo oblikovali nekatere vsebinske predloge ter ime glasila: ZRCALO – glasilo Slovenske Karitas. Na redakcijskem sestanku 19. avgusta 1997 smo sklenili, da bodo številke tematsko zaokrožene in da bo prva številka Zrcala izšla za teden Karitas.

K sodelovanju pri pisanju smo povabili različne sodelavce, ki so nato poiskali zanimive sogovornike ali strokovnjake in ljudi z izkušnjami na določenem področju delovanja Karitas. Zrcalo je v začetku vsebovalo pet rubrik: uvodno razmišljanje (pričevanje), prispevke za vzgojo in oblikovanje sodelavcev Karitas, reportažo o življenju in delu Slovenske Karitas (predstavitev projektov, ustanov, trajno pomembnih dogodkov ...), predstavitev literature ter informacije iz Karitas doma in po svetu. Sodelavci pri pripravi prvega Zrcala so bili poleg stalnih sodelavcev iz SK in ŠK tudi: Alenka Veber, dr. Angelca Žerovnik, Vanja Kržan, mag. Cveto Uršič, dr. Vinko Rajšp in kasneje še mnogi drugi.

Razen v imenu, formatu in načinu sodelovanja celotne Karitas v Sloveniji se po mojem mnenju temeljne ideje Žarka in Zrcala ne razlikujejo, saj izhajajo iz istih vrednot, vizije in poslanstva Karitas ter imata oba namen »pomagati vsem, ki iščejo in uresničujejo v sebi klic veselega služenja bratom« (Zrcalo 1).

V vabilu članom uredniškega odbora poleti 1997 sem zapisal, da sem »prepričan, da se že rojevajo ustvarjalne ideje o lepih, sočnih in oblikovno privlačnih prispevkih v našem novem skupnem ZRCALU dobrote in veselja«.

In prav o tem sem prepričan tudi za ŽAREK DOBROTE v njegovem naslednjem desetletju. •

Peter Tomažič, Slovenska Karitas

V letu 1998 sem se prvič srečal z delom Slovenske Karitas. Imre Jerebic, takratni generalni tajnik, me je kot prostovoljca povabil k sodelovanju v uredniškem odboru novega glasila Zrcalo, ki je v letu 1997 nasledil glasilo Bilten. V tem in naslednjem letu je zanj tehnično skrbel Alojzij Štefan. Moram priznati, da o Slovenski Karitas kot laik in župljan do tedaj nisem slišal kaj veliko, saj moj pogled ni segel čez meje naše škofije. Bolje pa sem preko zgibank, ki so prihajale v našo župnijo, poznal delo Škofijske Karitas Ljubljana, ki je zame predstavljala Karitas z veliko. Šele v uredniškem odboru sem spoznal mrežo in širino dela Karitas v Sloveniji in tudi delo nacionalne Karitas. Moram priznati, da sem bil ob tem presenečen, kako malo splošna cerkvena javnost, še manj pa širša javnost ve o delu Karitas v Sloveniji. Zanimal me je tudi odnos mladih do dobrotelnosti v povezavi z mediji, zato sem za Zrcalo pripravil dva članka na temo »Mladi in mediji«. Zrcala se spominjam kot prijetnega glasila, priročnega formata v črno beli tehniki, z veliko srčnimi članki. S to izkušnjo sodelovanja v uredništvu sem bil sredi leta 1999 povabljen, da profesionalno prevzamem področje dela z mediji in finančnega spremljanja socialnih programov. Moja prva naloga je bila tudi tehnična skrb za Zrcalo, ki je izhajalo samo priložnostno, v manjši nakladi in bolj ali manj v senci dotodanjih glasil škofijskih Karitas ter vsakokratne priloge »Naša Karitas« v tedniku Družina v tednu Karitas, ki je v naslednjih letih nekako prevzela vlogo predstavljanja dela mreže Karitas v Sloveniji.

V letu 2000 smo se intenzivno vključili v svet interneta in skupaj z zdravstvenim portalom Med. Over.Net odprli prve spletne forume, internetne svetovalnice, v katerih še danes svetujejo strokovnjaki iz različnih področij strokovnega dela Karitas. Razmišljali smo o novem konceptu skupnega informativnega in izobraževalnega glasila Karitas, ki bo namenjeno vsem prostovoljcem in bo povezano vključevalo tudi vsebine škofijskih Karitas. Ravno vsebine na spletnih forumih iz področja odvisnosti, ženskih stisk, materialne pomoči in dela s starejšimi so ponujale bogate strokovne izkušnje, ki bi jih lahko v tiskani obliki podelili tudi z našimi sodelavci. Želeli smo si glasilo, ki ne bo »samo« poročanje o dogodkih, ampak živa in strokovna podpora prostovoljcem Karitas pri delu z ljudmi v stiski. Predvsem pa smo želeli enostavno in redno mesečno glasilo za celotno Karitas, kjer bo vsak prostovoljec in sodelavec našel nekaj zase, za svoje delo in dušo.

Za zgled smo si vzeli takratno italijansko glasilo za njihove prostovoljce, ki je bilo enostavno, spe- to na nekaj straneh in s prepoznavnimi rubrikami. Prebiti se je bilo treba čez mnogo ovir in strahov, tako finančnih kot vsebinskih, in tako je pod iskrivo taktirko Helene Zevnik jeseni 2002 izšel prvi Žarek dobrote. •

Matej Kopal, ravnatelj ŠK Koper

Žarek dobrote se je kar lepo usidral v sloven- skem prostoru. Poljudnejši od svojih predhodni- kov, prijetnejši na pogled, predvsem pa ažurnejši v svojem izhajanju je našel mesto v slovenskem ka- ritativnem prostoru. Ko me je ob jubileju urednica prosila, naj pobrskam po spominu in kaj napišem o njegovih predhodnikih, je odprla skrinjico spomi- nov na začetke Karitas v Sloveniji. Priloga Prijate- lja, Bilten, listi posameznih škofijskih Karitas ... Kar nekaj se jih je zvrstilo. Ko gledam nazaj, vidim, da so bili v marsičem nerodni, oblikovno revni, včasih pretežki za branje. Posameznim člankov se pozna, da so jih ustvarili pisanja nevešči ljudje. Kljub temu pa se v njih še vedno skriva bogastvo, ki ima več kot zgolj zgodovinsko vrednost. V njih se skriva na- boj, ki presega obseg in namen Žarka dobrote. Tren- utno namreč nimamo publikacije, ki bi objavljala tehtnejše, zahtevnejše gradivo, ki bi bilo v pomoč pri rasti župnijskih Karitas in ki bi pomagalo graditi našo identiteto. Hvala Bogu so se v tem času za »teorijo« in »teologijo« karitas odprle nekatere dru- ge možnosti, zlasti npr. revija Cerkev v sedanjem svetu, a dvomim, da imajo dovolj velik doseg, da bi prišle vsaj do voditeljev (oz. tajnikov) župnijskih Karitas. Tu sem nepotešen in z nostalgijo gledam na predhodnike Žarka dobrote. A da ne bo pomote. To, kar pogrešam, presega format, namen in doseg Žarka dobrote. Prepričan sem, da ta svoje poslan- stvo obveščanja, dajanja idej ..., dobro opravlja. Žal mi je samo, da je premalo novic iz škofijskih Kari- tas. Včasih imam občutek, da edino Škofijska Kari- tas Koper resno jemlje kotichek, ki ji je na razpolago. Pa kakšna župnijska Karitas bi morda lahko prišla kdaj na vrsto. Morda obisk kakega urednika na te- renu z reportažo, ki bi bila gotovo zanimiva celi Slo- veniji. Naj bo z najlepšimi željami za naslednjih 10 let dovolj vlečenja niti iz preteklosti v prihodnost. •

Karlo

Mentorica mi je naročila, naj grem obiskat 85-letnega Karla, ki je po kapi obležal in tudi ni kaj dosti govoril. Do- mačim naj bi ga pomagal dvigniti in posesti na invalidski voziček, ker je bil težak in močnejše postave.

Ko sem prvič prišel na obisk, me je žena predstavila svojemu Karlu, ki je ležal na postelji. Rekla je, da sem mlad fant, ki da jim bom hodil pomagat, ker tako služim vojsko. Na obrazu mu nisem razbral, ali je bil vesel ali ne, niti ni nič poskušal spregovoriti. Ko sem mu dal roko, pa me je čakalo presenečenje. Stisnil mi jo je tako močno kot najbolj zdrav možakar, ne pa kot bolnik. Poleg tega pa mi roke kar ni hotel spustiti in sva se nekaj časa tako krep- ko rokovala. Najprej mi je bilo malo odveč, čeprav sem podobne stvari že prej doživel pri starih starših. Potem pa sem, mislim, da drugi dan spoznal, da tako komunicira z mano in da mu s tem jaz lahko polepšam dan ter vlijem nekaj svoje mladostne energije. Vsa odvečnost je izginila in z veseljem sem se tako rokoval z njim, kot da bi bila že dolgoletna prijateljca...

Matjaž Bajc, vojak civilist
Zrcalo, april 1999

Sami lahko največ storimo za svojo srečno prihodnost. V hladnem zimskem večeru pri sveti maši so v najino življenje vstopili štirje majhni otroki, ki so pred nekaj dnevi izgubili enega izmed najdražjih, svojega očeta in ostali sami ob svoji bolni mami. IZ oči najmlajše štiriletne dekli- ce, oblečene v tanko in umazano bundico je zrla potrnost in revščina.

Odločila sva se, da jim pomagava. Prvič sva jim nesla nekaj malega oblek in se z njimi pogovorila o šoli, njihovi največji težavi. Pri tem jim je do sedaj pomagal izključno oče. Ob začetku sva jih obiskovala trikrat na teden, nato pa smo se tri leta srečevali ob petkih in nedeljah. To je bilo največ kar sva ob krajevni razdalji zmoгла. Skupaj smo se učili delati na njihovi kmetiji, se pripravljali na šolo, ho- dili v kino, na izlete in med nami je zraslo prijateljstvo. Ve- likokrat je kateri izmed njih preživel kakšen tudi pri nama doma, tako da so tudi videlo, kako živiva midva...

... Zelo sva vesela, ker so po štirih letih našega prija- teljevanja vsi otroci pridni v šolah, znajo z delom primerno poskrbeti zase, za svoje brate in sestre, za kmetijo in ker se veselijo življenje in se zavedajo, da sami lahko največ storijo za svojo prihodnost.

Andreja in Tomaž
Zrcalo, julij 1999

Še sedaj mi je živo v spominu poletje 2002, ko sva s sodelavcem Petrom v vročih julijskih dneh ugotavljala veliko potrebo po glasilu, ki bo redno mesečno informiralo sodelavce o dogodkih v mreži Karitas ter hkrati ponujalo izobraževalne članke za strokovno podporo sodelavcem pri njihovem delu. Tako smo v dobrem mesecu od ideje prišli k dejanju in prvo glasilo Žarek dobrote, katerega ime je izbral takratni predsednik Slovenske Karitas dr. Kramberger, je v mesecu septembru zagledalo luč sveta. Morda se še spomnite prve oblike v črni in rdeči barvi, kjer so bili listi speti levo zgoraj. Čisto preprosto glasilo v nakladi le 1.200 izvodov. Pa vendar, ko sem v zadnjih dneh listala po teh številkah, se mi je zdelo, da so vseeno tako bogate in še vedno aktualne po vsebini. Prav zato bi rada na naslednjih straneh z vami in pisci obujala spomine.

8

Obdobje od leta 2002 do 2005

To obdobje je zaznamovano predvsem s čno-rdečim tiskom ter zelo enostavnim oblikovanjem. Že v začetku smo zasnovali nekaj glavnih rubrik. Tako je rubrika Napovednik vsebovala kazalo in napoved dogodkov po škofijskih in Slovenski Karitas za naslednji mesec. Rubriko Duhovnost smo namenili duhovnim razmišljanjem škofov, vodstva Karitas in drugih sodelavcev v Cerkvi. Razmišljanja so bila povezana s cerkvenim letom. V letu 2003 smo v tej rubriki objavljali razmišljanja predsednikov kontinentalnih Karitas, ki so jih napisali za generalno skupščino Caritas Internationalis leta 2003.

V rubriki Slovenska Karitas smo objavljali dogodke in akcije, ki so se dogajale na nacionalnem nivoju, predvsem pa informacije, ki so bile pomembne za vso mrežo Karitas. Ob 15-letnici ustanovitve Karitas leta 2005 smo v okviru te rubrike objavili intervjuje z osebami, ki so bile leta 1990 v ožjem organizacijskem timu Slovenske Karitas. Tako so za Žarek dobrote spregovorili: msgr. Franc Bole, p. Marijan Šef, Metka Klevišar, Branko Maček, dr. Alojzij Šuštar, Imre Jerebic,

Pri pristopu in komunikaciji z brezdomcem gre za eno težjih stvari pri delu s to specifično populacijo, tako od vzpostavitve stikov kot tudi do samega ohranjanja le-teh, zato je pri tem treba biti zelo pozoren in nikakor, predvsem v želji, da čim bolj pomagaš, tudi ne prena-gljen. Treba je pridobiti njihovo zaupanje, kar se največ-krat da skozi dobro delo in korekten odnos do njih, kar bi bilo potrebno v tej zvezi še posebej izpostaviti. Nadalje moramo paziti, da so vsa ravnanja opravljena v skladu s stroko in merili, ki smo si jih v programu postavili, se-veda upoštevajoč potrebe, specifično in »zakonitosti« brezdomske populacije.

Boštjan Cvetič, april 2003, Posebne stiske

Umetniki za Karitas, september 2003

Samo labilni ljudje, brez lastne volje in cilja, lahko postanejo žrtve odvisnosti od drog. Vsakdo lahko postane odvisen oziroma zasvojen z drogami. Po mnenju strokovnjakov je zelo pomemben zgled staršev in drugih vzgojiteljev. Pomembni so življenjski cilji, ki se jim je človek pripravljen posvetiti ter jim žrtvovati veliko truda in časa. Pomembno se je zato odpovedati nekaterim ugodnostim, ki nas slabijo in nam jemljejo voljo do reševanja težav. Zavedati se moramo, da pritiski skupine utegnejo biti izredno močni, zato je bolje zamenjati skupino vrstnikov in najti takšno, ki se potrjuje na pozitiven način.

Zvone Horvat Žnideršič, januar 2003, Posebne stiske

Obisk v Albaniji, januar 2004

Letovanje družin, avgust 2004

Mija Zajec, Albert Štrancar, Zora Čampa, dr. Franc Kramberger, Lidija Jerebic. Prav tako smo v rubriki Škofijske Karitas pisali o dogodkih, ki so se zgodili na ravni škofijskih in župnijskih Karitas.

Posebna rubrika pa je bila imenovana Župnijska Karitas in je bila v celoti namenjena izobraževanju in strokovni podpori prostovoljcev v ŽK. Tako je

Pristopiti k bolnemu človeku s prepričanim sporočilom o Božji ljubezni do njega pomeni pomagati mu, da postane njegovo trpljenje rodovitno. Navidezni polom se tako spremeni v vzpodbudo, da bolnik začne pričevati o tej ljubezni tudi drugim ljudem. To poslanstvo bolnikov ima izredno vrednost za Cerkev in vso družbo. Tako je bolezen dar, ki ima v sebi moč za reševanje človeškega rodu.

Miro Šlibar, februar 2003, Duhovnost

v podrubriki Podpora v novih izzivih v prvem letu Alenka Petek vsak mesec razmišljala, kako se soočiti z napori in stresi, ki jih doživljamo v našem vsakdanu, še posebej pri delu. Ob koncu pa tudi, kako pristopiti k svetovanju, kako postavljati meje in podobno. V letu 2004 je razmišljanja v tej rubriki nadaljevala psihologinja Mirjam Erce, ki je spregovorila o tem, kaj nas lahko motivira za dobro delo. Druga večja podrubrika je bila Posebne stiske, kjer smo v treh zaporednih člankih predstavili skupine ljudi, ki so v različnih potrebah ali stiskah, ter njihovo problematiko in kako naj poteka delo z njimi. Tako smo v

Viktor E. Frankl trdi, da smo odgovorni tudi za druge. S prenašanjem tudi težkih trenutkov lastnega življenja bogatimo in vlivamo upanje tudi drugim. S svojim življenjem, delovanjem neizogibno vplivamo tudi na druge. Temu dejstvu ne uideemo, dokler smo živi. Tako smo soodgovorni za življenje slehernega, ki nam je dan na življenjsko pot.

Mirjam Erce, maj 2004, Podpora v novih izzivih

Večkrat se pomočnikom ljudem v stiski oz. sodelavcem dogaja, da hočemo pri svojem delu biti popolni. Realnost človeku onemogoča, da bi bil zadovoljen s tistim, kar mu stvarnost lahko ponudi. Perfekcionisti so nerealistični. Popolnih je le malo stvari in prav noben človek. Če pričakujete popolnost od sebe in od drugih, si ustvarite nemogoče zahteve, kar se odraža v negativnem mišljenju, ki vodi v samokritiko, nezadovoljstvo, frustracijo, zamero in odnos v stilu: »Zakaj bi se sploh trudil!« Če se trudite izpolnjevati nerealistična pričakovanja, izzivate čezmeren stres, tesnobo in izčrpanost. Bodite sposobni in uspešni, a ne popolni. Zavedajte se, da kdaj pa kdaj nimate dovolj moči, da vas tare kaka težava in da kakšen popravek le ni tako zelo pomemben. Ko se boste znebili pritiska, da morate vse opraviti kar najpopolneje, boste v delu uživali veliko bolj, in posledica bo dobro, pogosto tudi odlično delo.

Alenka Petek, marec 2003, Podpora v novih izzivih

dobrih treh letih predstavili naslednje skupine ljudi: starejši, odvisniki od trdih drog, žrtve nasilja v družini, brezdomci, begunci, invalidi, alkoholiki, različne osebe v stiki zaradi pomanjkanja informacij, osebe, ki se znajdejo v depresiji, umirajoči in žalujoci, bolniki v bolnišnici, ločeni – razvezani, gluhi ...

Kaj bi želela vsem, ki delajo v Karitas? Najprej to, da bi znali tudi izpuščati, da nihče svoje funkcije ne bi razumel kot dosmrtno last. Da bi se vsi zavedali, da je biti pomembnejše kot imeti oziroma delovati, da je treba več energije vložiti v osebno rast kot pa v zunanjo akcijo. Vsaka akcija je resnično rodovitna samo, če izhaja iz nekega trdnega duhovnega temelja. Želela bi tudi, da bi se vsi pri Karitas naučili bolje poslušati. Ko se srečujem z mnogimi ljudmi, tudi z ljudmi, ki delajo pri Karitas, imam pogosto občutek, da sploh ne znajo poslušati, da se sploh ne znajo resnično vživeti v drugega človeka. Pa še nekaj bi si želela. Da bi prišla bolj do izraza naša sosedska pomoč, da bi znali bolj priskočiti na pomoč drug drugemu takrat in tam, kjer kdo potrebuje pomoč, ne toliko preko organizirane pomoči, ki nosi v sebi mnoge nevarnosti. Mislim, da je naloga Karitas tudi vzgajati ljudi za dobro sosedsko pomoč. Če bi ta dobro delovala, Karitas morda sploh ne bi bila potrebna.

Metka Klevišar v intervjuju ob 15-letnici Karitas, marec 2005

Klic dobrote, december 2004

Na obisku v ŽK Štepanja vas, Julij 2005

Počitnice Biserov, avgust 2005

Sri Lanka po katastrofalnem cunamiju, 2005

Stična mladih 2005,
Povabilo mladih k
dobrodelnosti,
oktober 2005

Tretja večja podrubrika pa je bila Vi sprašujete, strokovnjaki odgovarjajo, kjer so na vprašanja bralcev in iz foruma odgovarjali strokovni delavci Karitas za področje pomoči ženskam in materam v stiski, za področje pomoči odvisnikom, za področje materialne pomoči in delovanje ŽK, za področje pomoči starejšim ter za področje pomoči brezdomcem.

Ostale podrubrike pa so se pojavljale bolj glede na potrebe.

V okviru rubrike Mednarodno sodelovanje smo predstavljali dogodke, ki so se odvijali v organizacijah Karitas v Evropi in po svetu, poleg tega pa potrebe in našo pomoč, ki smo jo namenili v tujino.

Kakšen je po vašem mnenju zaželen lik karitativnega delavca?

Na prvem mestu je požrtvovalnost, pripravljenost z dobro voljo in iz pravih nagibov pomagati drugim. Jezus pravi, da naj ne delamo dobro zato, da bi nas ljudje videli in hvalili, kajti svoje plačilo smo že prejeli. To velja za vsa dobra dela od molitve pa do zadnjega dobrega dela, ki ga izkažemo komur koli. Seveda ni mogoče, da bi vse ostalo neopazno in skrito. Včasih tisti, ki doživijo dobroto, to razglašajo ali o tem javno poročajo. To je pač njihova zadeva. A naš namen ne sme biti, da bi iskali kaj takega, ampak da bi čim bolj skrito delali vse, kar nam je mogoče in kar vidimo, da ljudje okrog nas in tudi daleč od nas potrebujejo.

dr. Alojzij Šuštar v intervjuju ob 15-letnici Karitas, maj 2005

V rubriki Socialni zavodi smo predstavili programe, delo in različne dogodke zavodov v okviru Karitas ali Cerkve: Zavod Dom Marije in Marte Logatec, Zavod Čebela Karitas, Zavod Pelikan Karitas, Zavod Talita kum, Zavod sv. Rafaela Vransko, Zavod Karitas Samarijan.

Na obisku pa smo bili pri Jezuitski službi za begunce, Krščanskem bratstvu bolnikov in invalidov, Veri in luči, Skupnosti Barka, na Skali – mladinski ulični vzgoji, Aninem skladu, Slomškovi ustanovi, taboru gluhih in naglušnih v Soči in Strunjanu ter ŽK Štepanja vas.

Papež Janez Pavel II. je večkrat ponovil stavek: »Človek je pot Cerkve.« Lahko bi rekli: »Človek je pot Karitas.« Karitas mora služiti človeku, zato je njena pot v prihodnost pomagati človeku v sodobnih stiskah, preizkušnjah in težavah. Karitas mora biti preroško iznajdljiva: pomagati mora človeku, da bo sposoben sam premagati svoje težave in si pomagati iz revščine, zapuščenosti, zasvojenosti, odpisanosti. Najbolj pomagamo človeku, če ga usposobimo, da se postavi na lastne noge in se sam osvobodi vsake odvisnosti.

Pri svojem karitativnem poslanstvu ne smemo pozabiti ali spregledati evangeljske prilike o usmiljenem Samarijanu. Kdor se po tem evangeljskem odlomku ravna, je na pravi poti v prihodnost Karitas!

dr. Franc Kramberger v intervjuju ob 15-letnici Karitas, november 2005

2006

Obdobje od leta 2006 do avgusta 2009

V začetku leta 2006 smo popolnoma preuredili zunanjo podobo Žarka dobrote in začeli z barvnim tiskom, kar je Žarek dobrote nekoliko bolj približalo reviji. Z nami je začel sodelovati oblikovalec Sine Kovič in podjetje Trajanus, d. o. o., iz Kranja. Ob tem smo povečali tudi naklado na 5.000 izvodov

Darfur-podhranjeni otrok marec 2006

Jaz sem jaz in ti si ti. Bog naju je ustvaril kot enkratni in neponovljivi osebi. Imava različne interese, poglede na določene stvari, probleme, dogodke ... Sprejemam te takšnega, kot si – z vsemi dobrimi in slabimi platmi tvoje osebnosti: z vsemi slabimi dnevi, ko ti pogled zakrijejo črni oblaki, in z vsemi dobrimi, ko letiš na perutih sreče. Pomembno je tudi, da ti dovolim biti to, kar si, in ne pričakujem, da si to, kar jaz želim. Če me potrebuješ, sem tu – pripravljena, da ti pomagam na poti življenja, čeprav imava vsak svojo pot. Pa srečno hodi!

Julka Dekleva, ŽK Pivka, v razmišljanju o človekovi enkratnosti in dostojanstvu (Temeljne vrednote in načela Karitas), marec 2006

in revijo namenili resnično vsakemu sodelavcu Karitas, predvsem z željo, da jo v čim krajšem času dobi na dom in prebere.

Glavnina rubrik in vsebina je ostala enaka, le rubrika Župnijska Karitas je dobila novo ime, ki je povedalo več o tem, da je namenjena izobraževalnim vsebinam: Izziv za ŽK.

V okviru te rubrike smo nadaljevali s predstavljanjem Posebnih stisk, in sicer: gluhi, družine z odvisniki – zasvojenimi in možnosti pomoči, prebežništvo – migracije, nasilje nad otroki, osebe z motnjo v duševnem razvoju, stiske po svetu, Romi, droga in čustva. Septembra 2007 pa smo začeli z razmišljanjem o družinskih stiskah: vzgojni problemi, bolezen v družini, ob odhodu otrok iz družine, medgeneracijske težave, medgeneracijski prenos zasvojenosti, družina v objemu alkohola, problem vlog v družini, nasilje v družini, zadolženost družin, usklajevanje družinskega in poklicnega življenja, brezposelnost, neplodnost parov. Septembra

Klic dobrote, december 2006

Predstavljanje dela Karitas v medijih in promocija naših programov ter akcij postaja nekaj nujno potrebnega, če želimo ohraniti verodostojnost in če želimo priti do ljudi. Res je, dobra dela se hvalijo sama, vendar brez medijev ne gre več. Lep primer so dobrodelne akcije, kjer vsi ugotavljajo, da je brez večje podpore medijev posamezna dobrodelna akcija lahko tudi za polovico manj uspešna. Prav tako brez stalnega in načrtnega predstavljanja programov komaj kdo ve, kaj počne Karitas.

Peter Tomažič, januar 2007,

Temeljne vrednote in načela Karitas

Sveto pismo je tako še posebej za vsakogar, ki se poseveča karitativnim dejavnostim, prvi zaklad modrosti in vsakdanja hrana njegove ljubezni. Eno temeljnih sporočil te Knjige življenja je namreč, da je Bog ustvaril človeka po svoji podobi in je zato človeško življenje sveto in nedotakljivo. Že stara zaveza je poznala zapoved o spoštovanju in ljubezni do bližnjega: »Ne maščuj se in ne bodi zamerljiv do sinov svojega ljudstva, temveč ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (3 Mz 19,18). V novi zavezi Jezus dopolni to zapoved, ko oznanja neločljivost ljubezni do Boga in do bližnjega. Na vprašanje pismouka, katera je največja zapoved, odgovarja nedvoumno: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki« (Mt 22,37–40).

Maksimilijan Matjaž, februar 2007, Duhovnost

Otrok, junij 2007

Preventivni program Popoldan na Cesti, januar 2007

Počitnice sodelavcev Karitas, oktober 2007

Otroci rišejo za srce Afrike, december 2007

Maribor - akcija Ozimnica, december 2008

2007

2008, v letu mladih, smo podrubriko namenili predstavitev različnih stisk mladih: med dokazovanjem in sprejetostjo, odnos do telesa, problemi odvisnosti, čustva, ljubezenski odnos, izbira poklica, mladi na poti v samostojnost, kako izbrati študij, zasvojenost z internetom, spolne zlorabe. Poleg tega smo v pastoralnem letu mladih v podrubriki Medgeneracijsko sožitje različne osebe poprosili,

Problem vzgoje za samostojnost je danes velik problem. Na eni strani imamo zelo visoko razvito zavest o otrokovih pravicah, o otrokovi pravici do zasebnosti, do neke osebne svobode in prostosti, kar je vsekakor dobro – na drugi strani pa imamo vse bolj prisotno nesamostojnost, socialno nezrelost, neodgovornost.

Bogdan Žorž, september 2007, Družinske stiske

da so z nami delile razmišljanje, kaj lahko mladim podarijo v svoji vlogi, ki jo imajo kot oče, strokovnjakinja na področju odvisnosti, duhovnik, animatorka, političarka, starejša vrstnica, katehistinja, profesor na fakulteti, sodelavka Karitas. V podrubriki Sodelovanje mladih smo predstavili tudi projekte, kjer se lahko mladi vključijo kot prostovoljci: Počitnice Biserov, preventivni program Popoldan na Cesti, skupina mladih iz Stranj, projekt Oratorij, Sončkove počitnice v Radovljici, prostovoljstvo pri spremljanju odvisnikov, Skala, Mladinski ceh.

Sprejemanje je vseživljenjski proces

Človeka in resničnosti življenja ne moreš sprejeti enkrat za vselej. Poleg izkušenj, spoznanj in doživetij se vse skupaj dogaja v življenjskih procesih: odraščanja in staranja, rojevanja in umiranja, ustvarjalnosti in umirjanja, vzponov in padcev, prihajanja in zapuščanja, bogastva in revščine ... V vseh teh različnih časih sem ista in vedno drugačna oseba, bolj ali manj sprejemljiv za dogajanje in spremembe. Sprejemanje je tudi samo na sebi proces. V njem sem včasih aktiven ali pasiven, vdan v usodo ali borec za pravice, velikodušen in skop, pogajalec ali tiran.

Alojzij Štefan, april 2008, Duhovnost

Hitro sem spoznal, da sta pomembni dve stvari. Otrok ni moja last, zaupan mi je. In pa, da ga moraš imeti rad. Se pravi, da si vzamem čas za njega, da se spustim na kolena za igro, da ga uvedem v cerkveni prostor in v odnos do Boga, da odkrivam njegove talente ter kvalitete in ga spodbujam, da jih razvija. Pri vsem tem pa mu postavim jasne in smiselne meje. To je ena najtežjih nalog, pred katero sem postavljen kot oče.

Bojan Mehle, september 2008, Kaj lahko kot oče dam mlademu človeku

Oblikovali smo posebno podrubriko Zakonodaja in pravice, kjer smo lahko izvedeli kaj več o: družinskem pomočniku, otroškem dodatku, pomoči ob rojstvu otroka, pravicah in bonitetah invalidov, plačevanju oskrbe v domu za starejše, republiških štipendijah, subvencioniranju najemnin, kako do bi-

vanja v študentskem domu, varstvenem dodatku k pokojnini, pomoči na domu, strategiji varstva starejših do leta 2010 in osebah z demenco.

V letu 2006 se je v Karitas na Slovenskem začel pripravljati nov strateški načrt delovanja Karitas in v okviru tega so se oblikovale Temeljne vrednote in načela. Tako smo z začetkom leta začeli v rubriki Slovenska Karitas v posebni podrubriki predstavljati temeljne vrednote in načela, o katerih so razmišljali tudi sodelavci Karitas ali druge znane osebe: družina, človekova enkratnost in dostojanstvo, zaščita človeškega življenja, zagovorništvo in opolnomočenje drugih, nepridobitnost in preglednost poslovanja, solidarnost in subsidiarnost, skupna

Revščina, julij 2008

V vsakem izmed nas je izjemno močna potreba, da bi bil prepoznan kot vreden. Le ovrednoteni se lahko ovrednotimo – in vrednotimo; le spoštovani se lahko spoštujemo – in spoštujemo; le, če niso v nas dvomili, če so v nas verjeli – verovali, lahko verujemo: vase, v Boga, v pomen bivanja, v bližnje – v slehernika v njegovem (p)osebni poslanstvu. Kaj ti pomaga tisoč seminarjev o osebnostni rasti, če pa nimaš osebe, ki bi te vrednotila in zato sprejemala, spoštovala ... – ob kateri bi zmogel potrjen in zato radosten uresničevati to, s čimer si dar v času in prostoru zemeljskega bivanja? Zato je duhovna okrepitev (Bog me sprejema, vrednoti in spodbuja k uresničevanju osebne poklicanosti) in prav tako srčna (vsaj nekdo – »oseba ljubezni«, ki odseva Božjo brezpogojno ljubezen, me vidi, vrednoti in vzpodbuja) nujnost, da sploh zmoremo živeti iz lastnega jaza – v osebni ravnovesju in družbeni konstruktivnosti.

dr. Karel Gržan, oktober 2008, Duhovnost

AIDS zaznamuje Afriko, januar 2009

odgovornost in partnersko sodelovanje v mreži Karitas, stalno izobraževanje in skrb za osebno rast, odprtost, ekumenizem, medverski in medkulturni dialog, enakopravnost žensk in moških, ohranjanje ekološkega ravnovesja.

Rubriko Duhovnost smo v pastoralnem letu 2006/2007 povezali s Svetim pismom, kjer so nam na podlagi odlomkov iz Svetega pisma spregovorili strokovnjaki za to knjigo knjig, sodelavci Karitas pa so razmišljanja nadgradili s svojimi izkušnjami. V letu družine smo razmišljanja usmerili v družinske vrednote, v letu mladih pa je bila rubrika obarvana z mladimi in so poleg duhovnikov, ki delajo z mladimi, svoja razmišljanja prispevali tudi mladi prostovoljci.

Predstavili smo še naslednje programe in dogodke socialnih zavodov, ki delujejo v okviru Karitas ali Cerkve: Dom sv. Eme, Zavod Pelikan Karitas in dogodki v komunah.

Tudi v tem obdobju smo bili Na obisku pri ŽK Ljubljana Šiška, ŽK Mozirje, Vincencijeve zvezi dobrote, Svetopisemski družbi Slovenije, društvu Družinski center Betanija in Kolpingovem združenju Slovenije.

Regionalna konferenca Caritas Europa, maj 2008

Posledice neurja, julij 2008

2009

Obdobje od septembra 2009 do avgusta 2012

14

V mesecu septembru 2009 je ponovno prišlo do spremembe podobe Žarka dobrote, oblikovanje in odgovornost za tisk pa je prevzela Slomškova založba iz Maribora. Koncept Žarka dobrote je ostal isti, le rubriko Izzivi za ŽK smo zopet preimenovali v rubriko Karitas danes in jutri. Sprva je bila na koncu, kasneje pa smo jo postavili na prve strani glasila in ji s tem dali večjo vrednost in poudarek.

V evropskem letu boja proti revščini smo eno izmed podrubrik poimenovali Različni obrazi revščine in v njej predstavljali težave, ki jih prinaša revščina. V tej rubriki je v 11 zaporednih člankih dr. Vinko Potočnik predstavil nekaj rezultatov raziskave, ki je bila med našimi uporabniki izvedena v začetku leta 2010. V podrubriki Družbena odgovornost smo razmišljali o družbeni odgovornosti posameznika in določenih skupin, v podrubriki Prostovoljstvo pa smo spoznali vse mehanizme, ki so potrebni za dobro organizirano prostovoljstvo.

V pastoralnem letu krščanske dobrotelosti smo dodali še nekaj podrubrik: Spremembe v zakonodaji, kjer se je predstavljalo zakonodajo, ki neposredno vpliva na karitativno delo in ljudi v stiski; To moramo vedeti, kjer smo sporočali informacije za lažje delo; V luči strokovnosti, v kateri strokovni delavci predstavljajo nove ideje za lažje delo, v pastoralnem letu pravičnosti v ljubezni pa še podrubriko Družbeni nauk Cerkve, v okviru katere smo predstavili glavne štiri stebre družbenega nauka Cerkve: človekovo dostojanstvo, solidarnost, subsidiarnost in skupno dobro. V zadnjem letu smo dodali smo še podrubriki Pogled na socialno državo, v okviru katere smo želeli kritično razmišljati o ukrepih države do ljudi v stiskah, ter Medgeneracijsko sožitje, kjer smo razmišljanja usmerili v ovrednotenje aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti.

Pastoralno leto 2009/2010 je bilo posvečeno evharistiji, zato smo v rubriki Duhovnost naša razmišljanja usmerili v to, kar nam evharistija daje za karitativno delo. Pastoralno leto 2010/2011 smo namenili razmišljanju sodelavcev Karitas ob geslu leta: Nosite bremena drug drugemu, naslednje leto pa voditeljem ŠK in SK z mislimi za podporo pri delu v Karitas v povezavi s pravičnostjo v ljubezni.

Maja 2010 smo oblikovali posebno številko Žarka dobrote ob praznovanju 20-letnice ustanovitve Slovenske Karitas in s tem obeležili to lepo obletnico.

Gradnja dodatnih prostorov zdravstvenega centra Rwisabi, september 2008

Pri mašnem »obedu«, ki nam ga vedno znova pripravlja Gospod, se vselej lahko učimo biti »ena družina«, ki si v dobrem in hudem vse deli. Kristjani smo tiste »drobtinice«, ki »padajo« iz Gospodove mize, da bi vsaj nekaj sadov te »gostije« bili deležni prav vsi, ki jih srečujemo. Zato za kristjane karitativno delovanje ni nekaj za »zraven«, nekaj obrobnega, ki je ali pa ni, ampak je nujno nadaljevanje evharističnega obeda sredi življenja. Naj bo tudi priprava na evharistični kongres prilika, da poglobimo zavedanje in uresničevanje tudi tega vidika evharistije.

dr. Marjan Turnšek, september 2009, Duhovnost

Pomoč potrebnim v hrani, junij 2009

Mladi so zahtevni in človeka zahtevajo v celoti. Nosilci smo jim zgled, tako v duhovnem kot v vseh drugih pogledih. In če želimo biti svetilke tem mladim, moramo imeti najprej čas zase, za to, da svetilke napolnimo z oljem, ki bo gorelo. Vendar prav nase najprej pozabimo. Obremenjeni smo z dejavnostmi, pričakovanji, akcijo in tudi s številkami. Vedno se mora okrog nas nekaj dogajati. In z mladimi gremo v vse mogoče akcije. V svoji preobremenjenosti ne vidimo drugih. Od njih velikokrat pričakujemo isto, če ne še več, ker radi pozabimo, da imajo ti mladi tudi svoja življenja. Najbolj enostavno je dati projekte v roke že preverjenim, saj imamo mi potem najmanj dela, vendar s tem pozabimo širiti krog sodelavcev.

Nataša Urh, avgust 2009, Stiske mladih

Solidarnost do nekoga in do sebe se meri v konkretnih dejanjih in post je velika priložnost za taka dejanja. Gre za osebno odločitev, ki je v ozadju pogojena z našo čutno in duhovno dimenzijo. Brezčuten in duhovno zanemarjen človek lahko veliko daruje iz svojega viška ali za svojo »status«, ni pa solidaren. Solidarnost človeka zgrabi v celoti. Ga objame ali celo prisili, da stopi v akcijo in da del sebe za »uboge« ali za osnovni standard ljudem, ki tega nimajo.

Imre Jerebic, februar 2010, Tema meseca

Plakat POST, april 2010

Ni toliko pomembno, kaj izberem, tudi ni treba komu razlagati odločitve. Pomembna je doslednost in notranja zvestoba izbrani odločitvi. Nedeljska sveta maša in izpraševanje vesti pred njo je pa tako lepa redna priložnost za preverjanje uspešnosti in za nove potrditve že izbrane odločitve. Sveti Duh, daj moči kreposti prave, da premagamo skušnjave!

Tone Kompare, april 2011, Duhovnost

Piškotek dobrotek, maj 2011

Blagoslov nove porodnišnice v Burundiju, junij 2010

Človekovo dostojanstvo je tudi za karitativnega delavca najpomembnejša vrednota. Vse oblike pomoči, ki jih nudimo, dajemo zato, da bi lahko tudi drugi živeli bolj v skladu s svojim dostojanstvom, ki ga imajo od Boga. Enako človekovo dostojanstvo vseh nam narekuje temeljno spoštovanje do vseh, tudi do revnih, do ljudi, ki so zaradi revščine pogosto nevzgojeni, nekulturni, robati, zagrenjeni ... Ker jih nihče ne spoštuje, so izgubili spoštovanje do sebe in do drugih. Če pa od karitativnega delavca doživijo spoštljivo naklonjenost, doživijo največ, doživijo, da jim nekdo vrača temeljno Božjo dobrino, njihovo dostojanstvo.

dr. Anton Stres, september 2011, Družbeni nauk Cerkve

Okrogla miza o alkoholu, junij 2011

»V karitas z malo začetnico se ne včlaniš, temveč postaneš njen del pri svetem krstu; h Karitas z veliko začetnico pa se pridružiš, če začutiš, da želiš svojo krščansko ljubezen do bližnjega udeležati organizirano znotraj Cerkve.«

Jožica Ličen, november 2010, Prostovoljstvo

Če hočemo v karitativnem delovanju človeku zares pomagati, ga sprejeti z vsem, kar ima in nima, je treba upoštevati ne le njegove materialne potrebe, marveč tudi duševne. Potrebno je začutiti njegovo resničnost, se vanj vživeti. Z njim sočustvovati. Le tako smo mu lahko zares blizu.

dr. Vinko Potočnik, november 2010, Različni obrazi revščine

Razmišljanja naših bralcev in ustvarjalcev

Pri Žarku sodelujem že od samega začetka. Ko so me povabili k sodelovanju, me je bilo kar malo strah, če bom sposobna soustvarjati mesečnik, ki bo namenjen sodelavcem ŽK. V svojih člankih želim biti tako strokovna kot tudi blizu najširšemu krogu bralcev. Problematiko, ki jo zaznavam v okolju, želim prikazati na strokoven, hkrati pa tudi poljuden način. Vsakodnevno me zbodejo situacije, teme in problemi, s katerimi se srečujem pri svojem delu z uporabniki. To želim potem podeliti tudi z vsemi bralci Žarka. Všeč mi je, ko vidim, da so teme, ki zbodejo mene in s katerimi se sama ukvarjam, blizu tudi njim, saj jim na ta način najlažje pomagam, svetujem ali pa samo problematiziram s širokim krogom sodelavcem.

Preko pisanja želim nuditi pomoč prostovoljnim sodelavcem ŽK, jim nazorno pokazati težave ter hkrati omogočiti prepoznati povezave in možne vzroke ter iskati rešitve. Včasih pa samo opozoriti na problem.

Ko dobim pozitiven odziv, sem vesela in zadovoljna, da moje besede ne gredo v prazno. Lepo je slišati, da je to, kar sem napisala, ravno tisto, kar so potrebovali, da so dobili potrditev, da delajo dobro in pravilno, ter da se veselijo naslednje številke.

Ali ni to najlepša zahvala in potrditev za moje delo?

Alenka Petek, ŠK Ljubljana

16

Nekako pet ali šest let prejemam Žarek dobrote. Revije sem vsakokrat vesela in komaj čakam na proste trenutke, ko jo prelistam; skozi mesec revijo tudi skoraj v celoti preberem. Ker sem v okviru ŽK sprejela izziv, da za župnijsko glasilo napišem prispevek o delu Karitas, je prav Žarek dobrote idealno gradivo za temo, ki je v danem času aktualna. Včasih se osredotočim na konkreten članek in ga predstavim bralcem – sožupljanom. Seveda pazim, da vir citiram. Menim, da Žarek dobrote zelo dobro predstavlja utrip Slovenske Karitas; seveda je zanimivo izvedeti tudi marsikaj iz mednarodnega dogajanja. Toda v sedanjem trenutku smo sodelavci Karitas osredotočeni predvsem na razmere pri nas. Kako dragocena so natančna navodila glede razdeljevanja hrane in tudi drugi tehnični napotki. Seveda pa je še več vredno branje spremljajočih prispevkov odličnih avtorjev, ki zelo resnično predstavljajo socialne razmere v Sloveniji. Duhovna razmišljanja so kot biseri sredi problemov, s katerimi se soočamo v zasebnem življenju in kot sodelavci Karitas. Če sredi dneva potrebujem duhovno spodbudo, je dovolj, da vzamem Žarek in za jamem nekaj iz misli bl. Matere Terezije.

Še nekaj je pomembno: da smo dovolj zgodaj obveščeni o vseh dogajanjih (o geslih tedna Karitas, geslih za prihodnje leto, seminarjih in drugih izobraževanjih itd.).

Torej izrekam vso pohvalo in zahvalo za Žarek dobrote.

Vso srečo v prihodnje!

Jožica Marin, ŽK Mengeš

Poletni tabor v Soči, avgust 2010

Ob prebiranju se navdušim za tisto »malo več«, kot zahteva (že tako karitativna ...) služba. Mi, ki že po službeni dolžnosti delamo dobro za ljudi, lahko hitro izgubimo zavest, da smo kot kristjani dolžni delati tudi zastonska dobra dela. V Žarku pa me neštete ure in ideje prostovoljcev opogumijo in spodbudijo k posnemanju. In končno mi ta »dolžnost« prinese še največ veselja. Soočim se z izzivi stiske, ki je mnogo večja od mojih »nerešljivih« problemov, in mi posveti žarek za naslednji korak.

Če bi danes Jezus ozdravil 10 gobavcev, bi devet revij ali časopisov pisalo o grozotah te bolezni, mogoče celo o krivdi gobavcev za to tragedijo itd. Pač večina revij opisuje naš vsakdan tako, da s senzacijo sicer ulovijo naše senzuse (občutke), počutimo se dobro, ker gre drugim še slabše. Vendar na koncu v želodcu pustijo pesimističen cmok. No »ta deseti«, Žarek, pa te stregni z upanjem na rešitev, v spoznanju povezanosti in soodvisnosti vseh – v dobrem in slabem.

Marjana Mihelčič Bizjak,

direktorica doma Zavoda Talita kum v Postojni

Kdor želi, najde v Žarku veliko informacij in strokovnih vsebin. Včasih opazim, da ga mnogi niti ne pregledajo, za nekatere pa so strokovne vsebine morda prezahtevne. Skupaj z Žarkom rastemo.

Pavla Brec, Istrska območna Karitas

Žarek dobrote je kakor droben, majhen, a sladek bombonček. Je ves majhen in droben, a bogat s svojimi vsebinami, ki so skrbno in preudarno izbrane. V njegovih rubrikah si napolnim baterije, si potešim radovednost in se izobražujem. Lahkotno branje blagodejno vpliva na dušo in telo. Najbolj mi je všeč rubrika Škofijska Karitas, v kateri nam sodelavci ŽK predstavljajo svoje delo, zlasti pa izredne dogodke. Prav tu najdem številne ideje, ki jih skušam spretno uporabiti pri svojem delu. Kot tajnici ŽK pa mi je v veliko oporo rubrika Karitas danes in jutri, saj v njej najdem mnoge potrebne podatke, odgovore na številna vprašanja, v njej se izobražujem in tako bolj suvereno nastopam v nepredvidljivih situacijah.

Želim si, da Žarek dobrote ostane tak, kot je, droban in majhen, saj smo sodelavci v Karitas preprosti ljudje s tankim občutkom za dobrodelnost in ne potrebujemo revij z veliko balasta.

Ana Pavlakovič, ŽK Črnomelj

september, 2011

Mila Kavčič, stanovalka doma Zavoda Talita kum, Postojna, je na vprašanje, če kaj prebira Žarek dobrote, odgovorila: »O, to pa vedno. To je edini časopis, kjer zveš, kaj se dobrega dela. Vsega preberem, ker vem, da ne spletkarijo s tem, kar delajo. Izveš, kaj se dela za dobro ljudi, ne pa zato, da 'cajtngi' o njih pišejo.«

Žarek, ki sije dobroto

Stara latinska modrost pravi: »Habent sua fata libelli,« kar pomeni, da imajo tudi knjige svojo usodo. Nekaj podobnega bi v novejšem času lahko rekli tudi za revijalni tisk. Tudi revije različnega žanra imajo svojo usodo. Nekatere vzniknejo kot gobe po dežju, kmalu pa gredo v zaton. Zato smo toliko bolj veseli, da Žarek dobrote trdno vztraja v prinašanju informacij o življenju in delu Karitas. Vedno z veseljem vzamem v branje novo številko, ker vem, da bom iz nje izvedel, v katere smeri gre naše dobrodelno delovanje iz meseca v mesec, kaj je novega na področju Karitas po svetu, v Sloveniji in pa v škofijskih in župnijskih Karitas. Še posebej sodelavci Karitas po župnijah radi vidijo, če je njihova dejavnost opažena tudi v našem skupnem glasilu. Žarek dobrote pa nas ne samo informira, ampak nas tudi formira, to je oblikuje. Zato sem osebno vesel številnih člankov in tēm, ki na strokoven način govorijo o socialni in humanitarni problematiki. Žarek dobrote bo tudi v prihodnosti nujno iskati pravilno uravnoteženost med ozko strokovno usmeritvijo ter poljudnim poročanjem o dobrodelni dejavnosti na terenu, med ljudmi. Zato Žarku dobrote ob jubileju lahko samo voščimo z besedami: »Vivat, crescat, floreat!«

Igor Luzar, ŠK Novo mesto

Ustvarjalci mnenjskega portala Časnik.si redno spremljamo glasilo Žarek dobrote. Zato si štejem vabilo, naj o njem zapišemo nekaj misli, v posebno čast.

Naš splošni vtis je, da Žarek s svojo toplo vsebino in prijazno zunanjo podobo opravlja pomembno poslanstvo v slovenski družbi. Še zlasti nenadomestljiv je za sodelavce Karitas, saj jim predstavlja zanesljiv in najpreprostejši vir informacij o dogajanju v slovenski in škofijskih Karitas. Življenje le-teh je predstavljeno na privlačen način. Glasilo sočasno aktualno odgovarja na dileme, s katerimi se člani Karitas srečujejo pri opravljanju svojega poslanstva. Težko bi si bilo predstavljati boljšo obliko za obravnavo takih vprašanj.

Žarek dobrote, kot že omenjeno, odlikuje domiselna likovna in tehnična izvedba. Zelo smiselno se nam zdi tudi vsebinski razpored v glasilu, ki pušča dovolj manevrskega prostora predvsem glasovom iz posameznih področnih členov Slovenske Karitas. Morda bi kazalo razmisliti o nekoliko večji zastopanosti vsebin, posvečenih dogajanju v Cerкви po svetu, ne le mednarodnemu delovanju Karitas.

Žarku dobrote želimo še veliko moči pri opravljanju poslanstva, veliko pisanih strani in dobrih člankov.

Uredništvo spletnega portala Časnik.si
zanj Aleš Maver, urednik

Žarek dobrote mi je že na prvi pogled všeč, zaradi zanimivih naslovnih – fotografije in pesmi na zadnji strani.

Obvezno preberem prve strani, to je komentar, temo meseca ter strokovne in duhovne sestavke. Večkrat kaj od tega preberemo pred našim rednim dežurstvom ali na naših rednih srečanjih. Novice iz posameznih ŠK in ŽK pregledam, pogledam fotografije, preberem pa ne vedno vsega. Zapisi o dogajanjih so zanimivi; poleg tega, da vemo, kaj kje delajo, pri prebiranju lahko pridemo do kakšne nove ideje za delo v naši ŽK. S posebnim zanimanjem pa preberem sestavke sodelavcev posameznih ŽK, da vidim in se učim, ker moram tudi sama kdaj kaj sestaviti, kar ni lahka naloga.

Ker pri Karitas vedno gledam skozi denar, sem že pred časom razmišljala, da bi revija lahko bila na bolj navadnem papirju, pa mi je bilo pojasnjeno, da ni bistvene razlike. Zato ob tem razmišljam, kako bi bilo, da se združita Plameneči križ in Žarek dobrote ... Zaradi denarja in da zaradi preveč »papirja« ne ostane marsikaj neprebrano. Mogoče bi Žarku občasno dodali list ali dva, za lokalne novice in sporočila, ostalo pa tako velja za vse Karitas enako.

Spodobi se in prav je, da vam vsem za 10-letno delo rečemo hvala z željo, da bi bile vse vaše poti bodočega ustvarjanja uspešne in posu-
te z izvirnostjo ter modrostjo.

Ana Stepančič, ŽK Šiška

december, 2011

Mislim, da je naš informator skromen po obsegu, pa bogat s sporočilom. Morda pa bi lahko poskušali ljudi še bolje nagovarjati z vsakokratnim ponavljanjem »letnih« sporočil. Če pogledamo samo v nekatera (ker se trenutno drugih ne spomnim): Veselje v sožitju, Srce, ki vidi, Rad te imam, zaupam ti, Nosite bremena drug drugemu, Kruh za življenje, lahko ob vsakem našem letnem geslu občudujemo vso veliko pestrost našega služenja Bližnjemu. To naše »letno« bogastvo, izraženo v dveh, treh besedah bi moralo nagovarjati (še bolje rečeno: bi lahko nagovarjalo) ne samo naše »sodelavce« v Karitas, ampak tudi druge, oddaljene.

Morebiti pa bi Beseda naših »uporabnikov« popestrila naš Glas in vznemirila naše bralce. V drugem desetletju želim, da bi se slišal naš Glas daleč preko naših meja sodelavcev.

Z Božjo pomočjo in s svojo pripravljenostjo slišati njegov Glas.

Jožef Kociper, ŠK Murska Sobota

Pri Žarku dobrote mi je pravzaprav všeč vse, vesela sem, da ga imamo, saj lahko v njem marsikaj zanimivega preberemo. Za moje delo pri Karitas se mi zdijo zelo pomembne in dragocene izkušnje drugih pri delu, ki jih spoznavam preko člankov v reviji. Poleg tega v Žarku dobrote najdem dovolj informacij. Ker še hodim v službo, me zanimajo tudi razni dogodki, da si lahko rezerviram čas za udeležbo. Tudi duhovna razmišljanja in citate smo že uporabili na občnem zboru, pri sestavi plakata, ki je predstavil naše delo, napisali smo nekaj misli na listke in jih ob dnevu prostovoljstva delili mimoidočim itd.

Ob tem imam nekaj predlogov: da v glasilo vključite citate iz Svetega pisma, ki se nanašajo na dobrotelnost, da predstavite tudi pogovore s posamezniki in da morda kdo napiše svoje izkušnje. Zanimivo bi bilo tudi anketirati prejemnike naše pomoči, anonimno seveda, kako oni doživljajo na primer sprejemanje hrane, kako jo porabijo, česa bi si želeli več ...

Na koncu želim vsem, ki se trudite pri Žarku dobrote, še naprej uspešno in blagoslovljeno delo!

Gabrijela Jelenko, bl. A. M. Slomšek, Velenje

avgust, 2010

Žarek dobrote na Primorskem

V Škofijski Karitas Koper smo se odločili, da posebnega glasila ne bomo izdajali, kajti Žarek dobrote je naš skupni povezovalac. Ne želimo meje, vse, kar delamo, lahko slišijo tudi na drugem koncu Slovenije in vse, kar delajo oni, radi slišimo in sprejemamo tudi mi. Z veseljem iz leta v leto bolj ugotavljam, da so naši sodelavci vse bolj e-pismeni, zato vsakdanje informacije krožijo, lahko bi rekla 24 ur, dragocen pripomoček pa je tudi Žarek v e-obliki, ki ga lahko prepošljemo naprej.

Jožica Ličen, Škofijska Karitas Koper

december, 2010

Nášemu glasilu voščim vse najboljše za 10. rojstni dan!

Pri naših sodelavkah in v njihovih družinah je mesečnik lepo sprejet, saj je v njem pregled dogajanj v zvezi s Karitas pri nas in v svetu.

Za popestritev bi dodala novo rubriko Pota Gospodova, v kateri bi vsakič predstavili lik enega sodelavca, lahko v obliki pogovora, in tako o njem zvedeli kaj več. Nekaterim bi bilo toplo pri srcu, da je opazen, da je prostovoljstvo tudi kultura, inovacija, delo v kraju in župniji, kulinarčne sposobnosti, pomoč pri kmetovanju, romanja – spremstvo ... Vsakič bi bilo predstavljenih 6 za nas pomembnih ljudi v vseh šestih ŠK v Sloveniji.

Pa za mali prostor za objavo poezije v imenu vseh piscev prosim!

Dana Ivančič, Tolminska območna Karitas

Žarek je super informator. Velikokrat se mi zdi, da smo v naši ŠK najbolj pridni – ne vem, če smo res, ali je Jožica Ličen tako skrbna, da o vsem informira tudi ostale. Verjetno sem navdušena nad tem, kar v naši DK že nekaj časa pogrešam, pa je, da bi imeli nekoga, ki bi bil malo bolj novinarsko usmerjen. Strokovni članki so dobra vzpodbuda in dobro gradivo za boljše delo v Karitas in pridobivanje novega znanja.

Božidara Česnik, DK Ilirska Bistrica

Z veseljem pričakujem in prebiram vsako novo številko Žarka dobrote. Revija nas, prostovoljne sodelavce Karitas, seznanja z aktualnimi dogodki iz vseh škofijskih Karitas. Obvestila SK, pa tema meseca, nauk Cerkve, solidarnost, dobrot in pomoč so članki, ki nas vse vzpodbujajo, da čutimo in delamo čim boljše.

Hvala vsem vam, ki se z našim glasilom že 10 let uspešno trudite. Urednici in uredniškemu odboru čestitke in srečno naprej!

*Hermina Radinja,
Karitas vipavske dekanije*

februar, 2011

Z velikim zanimanjem vedno najprej preberem Komentar meseca. Res zanimive teme, včasih se strinjam z vami, včasih me misli in mnenja zanesejo v drugo stran. Vedno pa je moj zaključek enak: pa kaj, ko tega ne preberejo osebe, za katere to najbolj velja!

Za naše delo se mi zdi zelo pomembno, da smo sproti seznanjeni s finančnimi in prehrabnenimi cenzusi, nikakor pa se ne morem navaditi na vedno nove knjižno-administrativne spremembe: evidenca o čiščenju, da sploh ne govorim o evidenci hrane in hrane EU, pa po artiklih in družinah in še in še.

Morda bi bili v Žarku dobrodošli kratki intervjuji z našimi večletnimi prosilci. Da povedo svoje mnenje o Karitas, kakšne izkušnje imajo (slabe in dobre) ...

Hvala vam za ves trud in želim vam vse dobro!

Mirka Grobovšek, ŽK Ljubljana Šiška

Žarek dobrote naj bo še naprej žarek upanja, pa tudi kritičen pogled na našo vero. Zares smo kristjani, ko Gospoda spoznavamo v ubogih, v njegovih bratih in sestrah. Evharistijo prejemamo vredno, ko postajamo kruh za druge, ko si prizadevamo za večjo pravičnost in bratstvo na svetu. Trije temeljni izzivi človeštva danes so:

- 1. Kaj pomeni biti človek?*
- 2. Kaj pomeni sobivanje, spoštovanje različnosti in pluralizem?*
- 3. Kaj je globalizacija v svojem najglobljem bistvu?*

Žarek dobrote je že doslej iskal odgovore na ta vprašanja. Srečno na nadaljnji poti!

Bogdan Vidmar, Škofijska Karitas Koper

Sreča na obrazu

Kupi zlata –
so le kupi kovine,
šopi denarja –
so le šopi papirja,
karati briljantov –
so ostri robovi iz stekla
in biserov lesk –
je kot vode odsev,
ki je pravkar odtekla...

Vse je megla brez okvirja!

SREČA na obrazu človeka,
človeka, ki si ga osrečil,
je tisto, kar šteje.
Stisk roke njegove,
pogled, ki te gane,
pogled, ki v spominu za vedno ostane
- je tisto, kar šteje!

Je najlepši dar,
je največji zaklad,
je od srca zahvala,
je kot plamen,
kot ogenj vseh ognjev,
je žar,
ki za vedno v srcu ostane,
ostane in greje!

Janez Medvešek

